

overmaade godt forstaa, at der ikke hos de ærede Medlemmer, som vi alle sammen gentagende Gange have hørt fremsætte Indsigelse, er samme Opfattelse, som der har været hos Finansudvalgets Formand om, hvad der er bleven Resultatet af vor indbyrdes Diskussion herom.

Anders Nielsen: Maa jeg spørge det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), om han overhovedet har nogen som helst Erindring fra den Dag, for hvis han har det, vil han jo vide, at jeg læste op Udkastet til en Svarskrivelse og til Protokolltilførslen, og der er endnu ingen, som har povet at paastaa, at det, jeg læste op, er noget andet end det, der stod i Protokollen.

Borgbjerg: Der opstod før en lille Strid mellem Finansministeren og mig om, hvad jeg havde sagt. Finansministeren hævdede, at jeg ikke havde sagt „søgt“, men havde paastaaet, at Regeringen drog visse Medlemmer i Finansudvalget med. Rigsdagens Bureau har været saa elskværdig at skaffe mig allerede paa dette Tidspunkt det stenografiske Referat, og alle Stenograferne have nedskrevet, at der er brugt Udtrykket „søgt“. Samtlige Stenografer ere altsaa enige med mig og erklære, at Finansministerens Udtalelse var gal. At Finansministeren har husket fejl, skønt han har hørt min Udtalelse et Par Minutter i Forvejen, viser, hvor let der kan huskes fejl i saadanne Sager, og det viser, at Føjhuskning ogsaa kan være paa Regeringspartiets Side.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det er muligt, at jeg har overhørt et enkelt Ord. Jeg noterede i Øjeblikket, saa godt jeg kunde — jeg stenograferer ikke —, hvad det ærede Medlem sagde, men at jeg derved skulde have foredret det ærede Medlems Mening, som han paastaaer, er ikke sandt, thi hvis det ærede Medlem ikke mente, at der havde vist sig nogen Fare ved, at Regeringen gik til Finansudvalget, havde det ærede Medlem neppe optraadt paa den Maade, han gjorde. Naar han talte om at liste og binde og yderligere bagefter tilføjede, at Regeringen søgte at drive dem længere og længere frem, efter at den først havde faaet bundet dem, saa kunde der aabenbart ikke være Tale blot om Forsøg, som idelig og altid være mislykkedes, men om noget, som havde gjort det ærede Medlem ondt.

K. M. Klausen: Jeg vil tillade mig, inden denne Diskussion slutter, at fastslaa, at den Dag, da det afgørende Svar i Finansudvalget skulde gives, nemlig det Svar, som de enkelte Medlemmer kom med fra deres Grupper, blev der fra vor Side protesteret imod Loven, saaledes som den her er foreslaaet, idet vi gjorde gældende, at de velstillede ikke maatte komme med, og at der var Grund til at tage Invaliderne fra 1864 med. Det kan den ærede Formand for Finansudvalget ikke nægte, og det kan intet Medlem af Finansudvalget nægte, at det var vort Standpunkt den Dag, det afgørende Svar blev givet. Hvorledes saa den ærede Formand for Finansudvalget kan lave en saadan Koncept til en Skrivelse, naar han paa Forhaand ved, at 3 Medlemmer ere bestemt imod det, det forstaaer jeg ikke.

Borgbjerg: Den højtærede Finansminister kan bruge lige saa mange Ord, han vil, det forrykker ikke den Kendsgerning, at jeg her gennem det stenografiske Referat har konstateret, at hans Citat af mig for nogen Tid siden var urigtigt.

Krabbe: Den meget ærede Formand for Finansudvalget vilde være mere berettiget til sine stærke Paastande, i Fald han havde brugt den Fremgangsmaade, som ikke vilde have været unaturlig, at han havde forelagt sin Svarskrivelse i Finansudvalget som en fuldt formuleret Ekspedition, og at den der var bleven lydeligt oplæst, saa den havde indprentet sig skarpt og klart i Medlemmernes Hukommelse. Hvis dette var blevet gjort, havde det ærede Medlem kunnet have nogen Berettigelse maaske til stærke Ord nu; men efter den Fremgangsmaade, der er brugt, er han fuldstændig uberettiget dertil. I selve Sagens Realitet er jeg Forslagets Ven og har talt for det baade i Udvalget og her. Men med Hensyn til, hvorledes Forholdet har været mellem Finansudvalgets Formand og de ærede Medlemmer, der have stillet Ændringsforslag, har Udvalgets ærede Formand ikke Ret til at optræde, som han gør det. Der er opstaaet en Uoverensstemmelse, som viser en Uklarhed mellem de ærede Medlemmer, og denne Uklarhed kunde den ærede Formand for Finansudvalget have forhindret, hvis han havde anvendt noget af den Skarphed, som han nu bruger i Ord, til klar Ekspedition i det Øjeblik, vi talte om den derinde.